

عنوان مقاله:

تحولات برنامه درسی آموزش دینی دوره ابتدایی ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی یافته های نوین در مدیریت، روان شناسی و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نرگس حب علی زاده - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، ایران

نقیسه ارجمندنیا - کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، ایران .

حدیث غلام پور - کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، ایران

خلاصه مقاله:

نظام آموزش و پرورش و کتاب های درسی به عنوان یکی از قوی ترین نهادهای تربیتی نقش موثری در هدایت و پرورش دینی و اسلامی دانش آموزان و فراهم کردن امکانات و شرایط مناسب برای ایجاد تغییرات مطلوب در آنان را برعهده دارد. به علاوه با توجه به این که محتوای کتب درسی در مقطع ابتدایی اصلی ترین منبع یادگیری فراگیران است، هدف اصلی پژوهش حاضر تحلیل محتوای کتب درسی دوره ابتدایی از نظر میزان تاکید بر دینداری (اصول و فروغ دین) و همچنین مهارت بین فردی ضروری (مانند تعاون، صلح، سپاسگزاری و گذشت)، برای زندگی از دیدگاه دین اسلام است. روشهای غالب سنتی آموزش و تربیت اخلاقی و ارزشی که همانکون رواج دارد، شامل حفظ متون کتب مقدس، شرکت در مراسم مذهبی، خواندن و گوش دادن به تفاسیر مربوط به متون مقدس و یا عمل به آنچه که در آن متون آمده است، میباشد. این تفاسیر معمولاً توسط کسانی ارائه میشود که از موقعیت مقتدرانه ای برخوردار هستند؛ چه به عنوان مدیر، چه معلم و چه روحانی. و در مرحله پیشرفته آن، دانش آموزان ممکن است در مباحث مربوط به آن شرکت نمایند و سوالاتی را درباره مسائل الهیاتی و مقدس بپرسند. در حالیکه امروزه روشهای آموزش سنتی در اغلب جهان غلبه دارند، اما غلبه آنها مورد سوال، تردید و چالش واقع شده است و بخصوص با ورود روشهای جدید این چالشها بیشتر شده است. یکی از وظایف خطیر کلیه نظام های تعلیم و تربیت در سراسر جهان کمک به رشد اخلاقی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان است و بر این اساس یکی از مهم ترین وظایف نظام اسلامی در کشور ما، برنامه ریزی برای پرورش، تزکیه نفس و سازگاری شخصی و اجتماعی افراد جامعه است .

کلمات کلیدی:

عملکرد، تربیت، دین، ابتدایی، دانش آموز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745866>

